

مدیریت محیطی در کنترل آلودگی شوری رودخانه‌های جنوب ایران

دکتر محمد حسین رامشت

عبدا... سیف

دانشیار گروه جغرافیا

عضو هیأت علمی گروه جغرافیا

دانشگاه اصفهان

دانشگاه اصفهان

چکیده

شوری رودخانه‌های جنوبی ایران از جمله مسائل مهمی است که مدیریت محیطی را در این بخش به شدت تحت تاثیر قرار می‌دهد. کمبود آب در سرزمین‌های ساحلی از یک سو و شوری آنها از سوی دیگر سبب شده که عملاً توسعه شهرهای ساحلی ایران با محدودیت روبرو شود.

لذا ارزیابی نحوه شور شدن آب رودخانه‌ها و شناخت مکانیسم آن می‌تواند ما را قادر سازد که ضمن اعمال اقداماتی در جهت پیش‌گیری از آلودگی آنها راه‌های بهره برداری بهتر از آنها و جلوگیری از توسعه آلودگی شوری در اراضی را نیز تجربه کنیم. در این مقاله ضمن بررسی مکانیسم شوری نسبت به ارزیابی میزان و رابطه آن با گنبد‌های نمکی اقدام و بر اساس این رابطه راه کارهای مناسب برای کنترل آن ارائه شده است.

مقدمه

یکی از مشکلات رودخانه‌های جنوب ایران به ویژه رودخانه‌هایی که در حد فاصل بندر عباس تا خرمشهر به دریا می‌ریزند مسأله آلودگی شیمیایی آنهاست. این آلودگی شیمیایی معلول بالا رفتن میزان املاح هالوژنه در آنهاست که منشاء گوناگونی می‌تواند داشته باشد و چنانچه منشاء آن روشن گردد برنامه ریزی جهت جلوگیری از آلوده شده آب آنها و یا پالایندگی آن میسر خواهد شد. رودخانه دالکی یکی از این رودخانه‌هاست و با توجه به موقعیت بسیار حساس آن یعنی استقرار شهر بوشهر در حاشیه آن به عنوان یکی از بنادر فوق العاده مهم که جنبه استراتژیکی خاصی را در بخش میانی خلیج فارس به عهده دارد می‌تواند هم در توسعه شهر و هم در بالا بردن راندمان فعالیتهای کشاورزی و صنعتی و تجاری نقش اساسی ایفا نماید. لذا اگر ضروری‌ترین عامل توسعه در بندر جنوب را وجود آب قلمداد کنیم در خواهیم یافت که بالا بردن کیفیت آب رودخانه دالکی به چه مفهومی خواهد بود.

منشاء آلودگی شیمیایی دالکی از عوامل متعددی است که از میان آنها تشکیلات شور زمین شناسی، تزریق آبهای شور زیر زمینی، عبور از معبرهای آلوده که ناشی از تزریق نمک به صورت دی‌پایریسم است را می‌توان نام برد. با توجه به اینکه احتمال عامل شوری در مورد دی‌پایریسم نمکی بیشتر به نظر می‌آید، لذا در این مقاله با فرض آنکه که دی‌پایریسم نمکی عامل اصلی در آلودگی است، این فرض با روش میدانی به آزمون گذارده شده که البته در جهت تکمیل نتایج از آمارها و برداشتهای قبلی نیز استمداد جستیم. در این مطالعه با استفاده از اصول روش تحقیق میدانی در طی چند مرحله به جمع آوری داده‌ها و اطلاعات (منابع، تهیه نقشه و عکس و تفسیر تصاویر ماهواره‌ای) مشاهدات صحرایی و نمونه برداری، تجزیه شیمیایی - آزمایشگاهی و تعاریف و توصیفها و مشخص نمودن استانداردهای شوری مبادرت و سپس با ترکیب و تلفیق داده‌ها و تجزیه و تحلیل هر یک در ارتباط با موضوع نسبت به ارائه راهبردهای مناسب اقدام شده است.

این مقاله ضمن شناسایی منشاء شوری آب رودخانه دالکی و تشخیص عوامل غالب آلودگی و با ارائه روشهای کنترل آلودگی مبادرت به تنظیم یک تقویت زمانی شده است و با توجه به نتایج به دست آمده ضمن مشخص نمودن دقیق منابع آلوده کننده راه حل هایی مناسب جهت جلوگیری از آلودگی آب دالکی پیشنهاد شده است.

ویژگیهای طبیعی حوضه رودخانه دالکی

حوضه رودخانه دالکی یکی از زیر حوضه های حوضه آبریز خلیج فارس محسوب می شود که در جنوب غربی ایران واقع شده است. گستردگی این حوضه در جهت طول جغرافیایی بوده که از نظر سیاسی محدوده دو استان (فارس و بوشهر) جولانگاه شعبات اصلی و فرعی این رودخانه محسوب می شود. حوضه دالکی از شمال توسط حوضه شاپور از جنوب، حوضه مند از شرق و شمال شرق حوضه فهلیان یا غره آقاج و از غرب، حوضه رود حله محاصره گردیده است (نقشه شماره ۱) این حوضه از نظر موقعیت در دل زاگرس چین خورده (زاگرس جنوبی) قرار گرفته و عامل تأمین کننده آب سرشاخه هایش ارتفاعات شمال شرقی و شرقی حوضه می باشد. مساحت حوضه رودخانه دالکی معادل ۵۹۵۵ کیلومتر مربع می باشد، که از این مقدار مساحت ۱۵٪ در استان بوشهر (معادل ۸۹۳/۲۵ کیلومتر مربع) و ۸۵٪ بقیه که معادل ۵۰۶۱/۷ کیلومتر مربع است در استان فارس واقع شده است. همچنین حوضه مورد مطالعه از ۶ طیف ارتفاعی با دامنه تغییرات ۳۰۰۰ متر و ارتفاع متوسط ۱۰۰۷ متر تشکیل گردیده که حداکثر ارتفاع حوضه متعلق به ارتفاعات برف گیر شمال شرقی حوضه می باشد. طیف ارتفاعی غالب حوضه مورد مطالعه بین ۱۰۰۰-۵۰۰ متر است که در قسمتهای وسطی حوضه قرار دارد.

حوضه دالکی از ۶ زیر مجموعه حوضه تشکیل گردیده که برخی زیر حوضه ها منطبق بر قسمتهای انتهایی سرشاخه ها و تعدادی نیز در ایستگاههای

هیدرومتری پایین دست بسته شده است. (نقشه شماره ۱) در این حوضه ضریب گراولیوس، محیط حوضه، شیب متوسط، طول آبراهه اصلی به ترتیب ۱/۵۶، ۴۳۰ Km، ۱/۵۷، محاسبه شده‌اند.

اقلیم: در بحث اقلیم ضمن توصیف اوضاع اقلیمی حوضه رودخانه دالکی سعی شده پارامترهایی را که به نحوی با شوری در ارتباط هستند بررسی گردد. حوضه دالکی متأثر از دو مکانیسم سینوپتیکی جو بالا یعنی پرفشار جنب حاره (تابستانها) و بادهای غربی و مسیرهای سیلکونی آنها (فصل سرد) بوده و انعکاس این مکانیسم‌ها در سال این حوضه را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

بر طبق بررسی‌های صورت گرفته اقلیم حوضه از نوع مدیترانه‌ای با یک فصل گرم و خشک زمستانی مرطوب می‌باشد که خشکی تابستان آنها به نفوذ توده‌های مدارای بری (CT) و بارش زمستانی اقصی نقاط حوضه به اغلب توده هوای قطبی دریایی (MP) بستگی دارد. رژیم بادهای این حوضه با استناد بر گلباد ایستگاه سینوپتیک مجاور حوضه یعنی بوشهر مورد بررسی قرار گرفته که بادهای غالب سالانه به ترتیب جهات شمال غربی و غربی دارند. درجه حرارت متوسط حوضه ۲۳/۵ درجه می‌باشد و طبق بررسی نقشه همدمای حوضه خطوط همدمای بین ۱۶ درجه تا ۲۴ درجه را در برمی‌گیرد. گرادیان درجه حرارت در حوضه ۰/۴ درجه سانتیگراد به ازای هر ۱۰۰ متر است که روند آن از غرب به شرق و از جنوب به سمت شمال کاهش می‌یابد. در نیمه‌های غربی و جنوبی حوضه عامل دما میزان تبخیر را بالا برده و در نتیجه افزایش دهنده نمک می‌باشد. میزان رطوبت نسبی حوضه بین ۵۴ تا ۵۶ درصد است که حداقل آن منطبق بر ماههای خرداد و تیر و حداکثرش منطبق بر دی ماه می‌باشد البته با بررسی پدیده شرجی در اقصی نقاط حوضه متوجه شدیم که حداکثر شرجی منطبق بر مردادماه می‌باشد و رابطه بین شرجی و دما وجود دارد که بالا رفتن دما و یانوسانات آن مسأله شرجی را در کنترل دارد.

میانگین تبخیر بالقوه حوضه رودخانه دالکی ۲۷۷۷ میلیمتر می‌باشد که حداکثر میزان تبخیر در حوضه منطبق بر قسمتهای جنوبی و غربی و بعضاً

دشتهای میان کوهی قسمتهای وسطی و سفلی و جنوب حوضه است. میزان بارندگی متوسط حوضه نیز پس از تشخیص فرایندها و سیستمهای باران زایی حوضه (سیستمهای مدیترانه‌ای و اروگرافیک) معادل 325mm میلیمتر محاسبه گردیده است با بررسی منحنی‌های همباران حوضه متوجه می‌شویم که منحنی‌های همباران 550 تا 200 میلیمتر حوضه را پوشش می‌دهند که ضریب تغییرات بارش معادل 31% تا 52% بوده که بیشترین آن منطبق بر نواحی خشک حوضه (قسمتهای جنوبی و غربی حوضه) می‌باشد. روند بارندگی از غرب به شرق و از جنوب به شمال حوضه روندی افزایشی می‌باشد. در تحلیل بعدی رگبارها و بارشهای $10\text{mm} > 1\text{mm}$ در حوضه بررسی گردیده که نتیجه حاصله این است که بارشهای 10 میلیمتر و بیشتر حوضه منطبق بر فصل پاییز و زمستان حوضه می‌باشد که در شوری و حمل تناژ نمک این رگبارهای بیشتر از 10 میلیمتر تأثیر دارند.

زمین شناسی: به استناد نقشه‌های زمین شناسی قدیمی‌ترین

رسوبات حوضه متعلق به اینفراکامبرین است و سایر رسوبات دورانهای دیگر در حوضه رخنمون دارند. حرکات تکتونیک و تکوین زاگرس متأثر از کوهزایی آلپین از یک طرف و پدیده تکتونیک دیپایر از طرف دیگر سبب به هم ریختگی رسوبات در این حوضه می‌باشد. در بحث زمین شناسی ضمن تعیین دو طیف گنبد نمکی (گنبدهای نمکی رخنمونی مثل موسقان، مورجان، باچون و گنبدهای نمکی تأثیری مثل کمارج) به تعیین عامل غالب شوری زایی در هر کدام از زیر حوضه مبادرت گردیده و با بررسی اطلاعات و منابع موجود در هر زیر حوضه نه تنها تعداد گنبدهای نمکی بلکه عوامل شوری زایی دیگر همچون چشمه‌های شور و گوگردی، تشکیلات گچ دار و مخرب دوران سوم تعیین گردیده است که نتیجه محاسبات و عملیات در جدول شماره ۱ آورده شده است.

ضمن تعیین عوامل شوری زایی در حوضه (تکتونیک دیپایر، چشمه‌های شور و گوگردی، تشکیلات شور میوسن، زهکشی، تبخیر) نتیجه کلی آن شد که عامل غالب شوری زایی در نیمه شرقی حوضه گنبد نمکی و چشمه‌های شور

متأثر از سری هرمز و در نیمه غربی حوضه عامل غالب شوری زایی تشکیلات شور میوسن و دوران سومی و زهکشی و چشمه‌های متأثر از گنبد‌های نمکی تشخیص داده شد که این خود ثابت کننده همان مدعاست که قبلاً در مقدمه بیان گردید (بنا نهادن فرض شوری بر عامل گنبد نمکی). در ادامه بحث زمین‌شناسی رابطه بین تشکیلات شور و تخلیه نمک سالیانه حوضه مورد بررسی قرار گرفته شد که تشکیلات شور همبستگی مثبتی را با تخلیه نمک نشان نداد و عامل دیگری وسیعتر از تشکیلات شور باید مورد بررسی قرار گیرد که در واقع همان سری هرمز یا گنبد‌های نمکی داخل حوضه می‌باشد.

جدول شماره ۱

نتیجه محاسبات و عملیات مربوط به کمیت و کیفیت آب زیر حوضه‌ها به نقل از گزارش مشاور یکم

عوامل غالب	مقدار عبور سوده هر شاخه از	تعداد گنبد‌های نمکی	چشمه کوگردی	BC < ۳۰۰۰	BC > ۳۰۰۰	مقدار	زیرحوضه. ایستگاه با منطقه
شوری‌زایی	تشکیلات شور Km			سگردوز	سگردوز	چشمه‌ها	
گنبد نمکی چشمه	۶/۵	۲	—	۱۵	۳	۱۸	زیرحوضه شیرین جره
گنبد نمکی چشمه	۳/۹	۱	—	—	۱	۱	زیرحوضه شورجهره
—	—	—	—	—	—	—	ایستگاه پل شکته
گنبد - چشمه زهکشی	۳۹/۱	۱	۷	—	۱	۸	زیرحوضه فرابنده
—	—	—	—	—	—	—	ایستگاه برگ تیرین
تشکیلات فارس	۱۳/۲	—	—	۸	—	۸	زیرحوضه سیاهرود
گنبد تسانوری چشمه	۴/۷	۱	—	—	۱	۱	منطقه لکی از ایستگاه تیران آباد قبل از میوسن رود شور
تشکیلات فارس	۳۲	—	—	۳	—	۳	منطقه لکی از ایستگاه تیران آباد عاجه از میوسن رود شور

توصیف آبدهی و روابط بین نمک و دبی در ایستگاههای حوضه دالکی

در اینجا باید خاطر نشان ساخت سرشاخه های رودخانه دالکی از نظر منشأ آبدگیری متفاوتند، چرا که برخی سرشاخه ها صرفاً از چشمه ها تغذیه می شوند (شیرین جره، شورجره، رود شور، سیاهرود) و در تغذیه برخی دیگر علاوه بر چشمه منابع دیگری از جمله حوضه های مجاور و زهکشی نیز موثرند (یتیم چای، فراشبند، سیاهرود)

متوسط آبدهی در ایستگاههای حوضه دالکی متفاوت بوده که جدول شماره ۲ متوسط ۱۵ ساله ایستگاهها را نشان می دهد.

جدول شماره ۲

حجم آبدهی سالانه هر یک از ایستگاههای حوضه رودخانه دالکی (میلیون متر مکعب) به نقل از آمارهای هیدرومتری سازمان آب منطقه ای فارس

ایستگاه	زرگی	جره	بل شک	برگ شیرین	قنبرآباد	فرآبادآباد	سرفات
حجم آبدهی (میلیون متر مکعب)	۳۰۸/۸	۲۲/۴	۱۹۵/۹	۱۲۵/۸	۱۲۷/۷	۴۲۶/۶	۴۷۷/۶

جریان سالیانه ایستگاهها با توزیع لوگ نرمال در جدول ۳ نشان داده شده است (احتمال ۵۰ درصد)

با توجه به عوامل چندگانه شوری زایی در حوضه (گسترده و محلی) روند حجم افزایش املاح از قسمتهای علیای حوضه به سمت انتهای حوضه نسبتی ۱ به ۱۰ را در بر دارد. رقوم حجم سالیانه نمک در هفت ایستگاه این رودخانه در جدول ۳ آورده شده است.

جدول شماره ۳

جریان سالانه ایستگاهها با توزیع لوگ نرمال به نقل از گزارش مشاوره یکم

ایستگاه	زگی	جره	بل شکته	برگ شیرین	قنبر آباد	فرآباد آباد	سرفقات
نمک P.P.M	۱۱۰۲	۱۶۵۲	۱۱۶۶	۱۵۲۵	۱۳۳۳	۱۳۸۹	۲۲۵۳
تن	۲۱۳/۵	۶۶/۹	۱۲۶/۷	۱۴۴/۷	۲۷۱/۴	۵۰۰/۴	۹۳۸/۴

همچنانکه در جدول ۳ ملاحظه می شود غلظت املاح از سرچشمه تا مصب حدود ۱۰ برابر افزایش می یابد بطوری که در ایستگاه سرفقات سالیانه حدود ۱ میلیون تن نمک تخلیه می شود. بر اساس آمار ایستگاههای هیدرومتری حوضه دالکی ماههای پرآبی برای تمامی ایستگاهها ماههای دی تا اردیبهشت (۵ماه) است به عبارت دیگر در این ۵ ماه غلظت املاح نمک در آب پایین می آید. طی بررسی دیگری از طریق جداول آمارهای موجود و نتایج مباحث قبلی دبی ها و نمکهای حداکثر و حداقل ماهانه هر یک از ایستگاهها مشخص گردید که در جدول شماره ۴ آورده شده است.

جدول شماره ۴

حداکثرها و حداقلهای دبی و نمک ایستگاههای دالکی (ماههای حداکثر و حداقل) به نقل از آمارهای هیدرومتری مشاور یکم

ایستگاه	دبی ماهانه بر حسب متر مکعب در ثانیه		نمک ماهانه بر حسب تن	
	حداکثر	حداقل	حداکثر	حداقل
شورجره	۱/۶۲	مرداد ۰/۲۷	بهمن ۱۲/۲	آبان ۰/۳
زگی	بهمن ۱۸/۰۹	مهر ۵/۸۵	بهمن ۳۲/۸	مهر ۱۰/۴
برگ شیرین	بهمن ۲۱	مهر ۰/۴۱	بهمن ۵۷/۷	مهر و شهریور ۶/۶
بل شکته	بهمن ۱۱/۴۰	شهریور ۰/۲۵	دی ۱۷/۸	شهریور و مهر ۳/۸
فراشند	بهمن ۱۲/۲	شهریور و مهر ۰/۱	بهمن ۳۶/۷	شهریور و مهر ۳/۸
فران آباد	اسفند ۲۹/۸۱	شهریور ۴/۸۸	بهمن ۹۵/۹	مهر ۱۶/۱
سرفقات	دی ۲۷/۲۸	شهریور ۲/۱۹	بهمن ۱۴۶/۶	مهر ۴۲/۶

عملیات محاسباتی

در بحث‌های قبلی چگونگی آبدهی و نمک حوضه را تحلیل نمودیم در اینجا روابط پارامترهایی همچون دبی و نمک و غلظت املاح و هدایت الکتریکی (EC) را بررسی کرده و با به دست آوردن رابطه این پارامترها خواهیم توانست با یک واسطه رابطه دبی و قابلیت هدایت الکتریکی (EC) راه را برای محاسبه دبی‌های آستانه هموار می‌کند زیرا بین میزان دبی و EC رابطه معکوس وجود دارد و ما می‌توانیم شوری و محدودیت بهره‌وری از آب را در رابطه با میزان دبی قرار دهیم و اگر آستانه بهره‌وری آب از نظر شاخص EC حد معین باشد این آستانه و حد متعلق به یک دبی خاص است. این دبی به عنوان دبی آستانه مطلوب مطرح می‌شود و لذا با تغییرات دبی در اطراف آن، زمان مطلوبیت و محدودیت کیفیت آب مشخص خواهد شد.

جهت دستیابی به چنین منظوری ابتدا بین آمار ۱۵ ساله متوسطهای دبی (M3.5) و نمک (P.P.M) هر یک از ایستگاهها رابطه همبستگی را به دست آورده و در خاتمه رابطه‌ای که بالاترین ضریب همبستگی را داشت انتخاب گردید. (جدول ۵)

جدول شماره ۵:

رابطه دبی و نمک ایستگاههای هفتگانه با ارائه بهترین همبستگی و نوع معادله آنالیز شده

نوع معادله	ضرایب محاسباتی			نوع همبستگی	نام ایستگاه
	r	A	B		
نمک $S=A.CB^X$	۰/۸۲۶	۹/۶۰۵	-۱۶/۱۸۶	نمایی	زرگی
نمک $S=A+B.X$	۰/۸۹۷	۰/۱۱۹	۰/۱۵۱	خطی	جره
نمک $S=A+B.X$	۰/۹۹۶	۰/۳۷۰	-۱/۴۴۲	خطی	راشید
نمک $S=A.X$	۰/۹۱۶	۱/۷۲۸	-۲/۸۶	توانی	بل شکسته
نمک $S=A+B.X$	۰/۹۳۱	۰/۴۳۷	-۲/۴۹۶	خطی	برگ شیرین
نمک $S=A.X$	۰/۹۲۵	۰/۹۹۸	-۰/۹۹۹	توانی	فرمان آباد
نمک $S=A.C$	۰/۹۵۶	۱۸/۸۲۰	-۶۷/۶۷۷	نمایی	سرنات

معادلات دبی به عنوان متغیر و میزان تراکم نمک تابعی از آن تلقی شده است در مرحله بعد با توجه به اینکه بین غلظت املاح (P.P.M) و میزان (EC) (هدایت الکتریکی) رابطه و همبستگی نسبتاً بالایی وجود دارد بین این دو عامل بهترین معادله خطی همبستگی تعیین گردید این عملیات برای هر یک از ایستگاههای حوضه جدا انجام گرفت و نتایج حاصل از آن در جدول شماره ۶ نمایش داده شده است.

جدول شماره ۶

رابطه بین غلظت املاح و هدایت الکتریکی در ایستگاهها با بهترین همبستگی آنالیز شده

نوع معادله	ضرایب محاسباتی			نوع همبستگی	نام ایستگاه
	r	A	B		
$EC=A \cdot D^B$	۰/۹۸۹	۱/۰۷۱	-۰/۹۸۱	نمایی	زرگی
$EC=A+B \cdot d$	۰/۹۸۳	۰/۷۲۳	۰/۰۲۴	خطی	جره
$EC=A+B \cdot d$	۰/۹۸۱	۱/۳۳۷	۰/۱۵۹	خطی	فراشند
$EC=A \cdot B \cdot d$	۰/۹۹۸	۱/۰۱۷	۰/۵۸۰	خطی	پل شکسته
$EC=A \cdot B \cdot d$	۰/۹۹۶	۰/۶۸۶	۵۲/۶۸۰	خطی	برگ شیرین
$EC=A \cdot B \cdot d$	۰/۹۹۰	۰/۶۳۵	۳۲/۳۰۱	خطی	قریان آباد
$EC=A \cdot B \cdot d$	۰/۹۹۸	۰/۶۵۵	-۱۸/۳۷۷	خطی	سرقنات

در اینجا با داشتن دو دسته رابطه خطی یعنی معادلات ۱ و ۲ به تعیین دبی آستانه شوری دست خواهیم یافت. لازم به توضیح است که EC مجاز کشاورزی بر اساس جداول مختلف و شرایط محلی حوضه دالکی ۲۵۰۰ میکروموز تعیین گردید. حال با استفاده از معادله زیر می توان آستانه مجاز تراکم نمک (P.P.M) را به دست آورد.

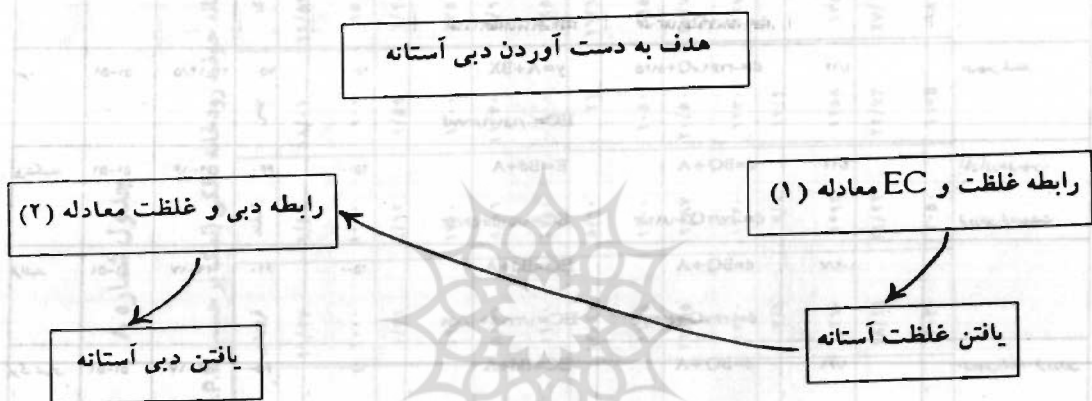
$$\text{معادله (۱)} \quad EC=A+Bd$$

که در آن EC هدایت A ضریب B ضریب d غلظت

بعد از محاسبه این آستانه با استفاده از فرمول و معادله (۲) می توان دبی آستانه شوری را به دست آورد.

$$\text{معادله (۲)} \quad d = BQ + A$$

که در آن A ضریب B ضریب Q دبی آستانه d غلظت آستانه به عبارت دیگر بدین ترتیب می توان دریافت که دبی از چه مقدار کمتر شود در میزان شوری محدودیت ایجاد خواهد کرد.

حال با توجه به مراحل محاسبه از طریق معادلات (۱) و (۲) دبی آستانه شوری برای هر یک از ایستگاههای هفتگانه مشخص گردید (جدول ۷) چنانچه در آن ملاحظه می شود رابطه تراکم با دبی، دبی آستانه کشاورزی ماههایی که دبی بالاتر از حد آستانه است مشخص شده است. لازم به توضیح است که طبق ستون آخر جدول ۷ (ماههایی که دبی بالاتر از حد آستانه است) ابتدا اقدام به تهیه جدول دیگری گردید (جدول ۸) به عبارت دیگر به تعیین دبی آستانه مطلوب ماهها در ایستگاههای هفتگانه مبادرت گردید و سپس نقشه های ۱۲ ماهه طبقه بندی مطلوبیت ماهانه آب برای هر ایستگاه تهیه گردید.

جدول شماره ۷

نتیجه محاسبات و عملیات یافتن روابط و نوع معادله و دبی آستانه آنالیز شده

ایستگاه	طول	عرض	ارتفاع	آسایش EC	رابطه EC تراکم نسکای معلول	رابطه تراکم بام	دبی آستانه	سماهی که دبی
ترکس	۵۲-۰۳	۱۱-۱۶	۱۱-۰	۱۵۰۰	$EC=Bd+A$ $EC=1/26d+10/11$	$d=BQ+A$ $d=-26/1Q+17/2$	۱/۱۶	بالا از حد آستانه ۱۲ مار
حرم	۵۱-۵۱	۲۱-۱۴/۵	۷۵۰	۱۵۰۰	$y=A+BX$ $EC=-1/109-1/37vd$	$d=-2161Q+5925$	۱/۲۲	دبی همین استند
بیل سکنه	۵۱-۵۱	۱۱-۱۶	۶۶۰	۱۵۰۰	$E=Bd+A$ $EC=1/52d+56/13$	$d=BQ+A$ $d=-17/2Q+181/2$	۲/۱۱	آبان آزدی همین استند فروردین اردیبهشت
فراتسند	۵۱-۵۱	۲۱-۱۷	۶۲۰	۲۵۰۰	$EC=Bd+A$ $EC=1/37vd+1/51$	$d=BQ+A$ $d=-367Q+563/5$	۱۰۲/۷	
برگ شیری	۵۱-۵۱	۲۱-۱۷	۶۵۰	۱۵۰۰	$EC=Bd+A$ $EC=1/11d+(-53/118)$	$d=BQ+A$ $d=-11/1Q+1726/1$	۱/۶۹	دبی همین استند، فروردین
فرمان آباد	۵۱-۱۶/۵	۲۱-۳۲	۵۵۰	۱۵۰۰	$E=Bd+A$ $EC=1/52d+(-11/28)$	$d=BQ+A$ $d=-11/2Q+181$	۱	آبان آزدی همین استند فروردین اردیبهشت اسفند
سرفات	۵۱-۱۶	۲۱-۲۸	۱۷	۲۵۰۰	$EC=Bd+A$ $EC=2/1/25+1/21d$	$d=BQ+A$ $d=-11/2Q+1173/2$	۲۱/۳	دبی همین استند

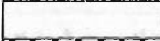

نقشه‌های طبقه‌بندی زمانی مطلوبیت کیفیت آب حوضه رودخانه دالکی (نقشه‌های ۱۲ گانه)

حدول شماره ۹ تعداد ماههای سال را که دبی هر یک از زیر حوضه‌ها از حد آستانه کم و زیاد شده، را نشان می‌دهد به استثنای زیر حوضه نرگسی در بقیه مقاطع و یا زیر حوضه‌های دبی در تعدادی از ماههای سال پایین‌تر از حد آستانه است. بطوری که ماههای تیر، مرداد، شهریور، مهر در ۷ ایستگاه یا زیر حوضه دالکی اشتراک داشته و این کمبود دبی از حد آستانه منطبق بر فصول و ماههای کشت و کار است که می‌بایست تدابیری اتخاذ گردد که در ماههایی که دبی پایین‌تر از حد آستانه قرار می‌گیرد یا به وسیله روشهایی، غلظت نمک را پایین آورده و یا دبی را افزایش داد. نکته دیگری که در جدول دیده می‌شود متضاد بودن زیر حوضه‌های نرگسی و فراشند از لحاظ دارا بودن ماههای بالا و یا پایین آستانه می‌باشد. بنابراین طبق جداول ۹ و ۱۰ تقویم زمانی کنترل در هر زیرحوضه رودخانه دالکی پیشنهاد می‌شود.

نقشه شماره ۲ متعلق به طبقه بندی زمانی مطلوبیت کیفیت آب در زیر حوضه‌های رودخانه دالکی می‌باشد.

جدول شماره ۱۰

تعیین تعداد ماههایی که زیر حوضه‌های دالکی کمتر یا بیشتر از دبی آستانه آب دارند آنالیز شده

علائم	تعداد ماههای زیر دبی آستانه	تعداد ماههای بالای دبی آستانه	زیرحوضه یا ایستگاه
		۱۲	زیر حوضه نرگسی
	۸	۴	زیر حوضه جره
	۱۲	۰	زیرحوضه فراشند
	۴	۸	زیرحوضه سیاهرود (قریان آباد)
	۵	۷	ایستگاه پل شکسته
	۸	۴	ایستگاه پل شکسته تارگ شیرین
	۹	۳	ایستگاه قریان آباد تاسرفات

روشهای نمک زدایی و کنترل شوری

روشهای متعددی در زمینه نمک زدایی وجود دارد که می توان مجموعه آنها را در سه طیف طبقه بندی نمود.

- ۱- روش فیزیکی - مکانیکی
- ۲- روش شیمیایی - فیزیکی
- ۳- روش میکروبی و مصرف ازن

با این وصف تکنیکهای به کارگیری این روشها روز به روز در حال گسترش و تکامل است بطوری که در حال حاضر تکنولوژی نمک زدایی به روش تقطیر، تقطیر با روش تبخیر لحظه ای، تقطیر جوششی، تقطیر خورشیدی، تقطیر اسمز معکوس، تقطیر الکترو دیالیز و انجماد صورت می گیرد و یا روشهای دیگری همچون: تغییر شرایط جوی و تولید باران مصنوعی - استفاده از یخهای قطبی با یخک کشی یخهای شناور - کاهش افتها به وسیله تبخیر در سطوح آب آزاد و یا کاهش تعرق گیاهان - تغییر توزیع بارشهای مؤثر به سود آبهای نفوذی به طرف آبهای زیرزمینی به کاربرده می شود. پاره ای از فنون یاد شده نظیر نمک زدایی، باران مصنوعی به علت بالا بودن هزینه فقط در شرایط خاصی مورد استفاده قرار می گیرد.

بسته به منابع شوری و درصد غلظت املاح تجویز هر روش در منطقه تفاوت خواهد داشت و سعی بر آن خواهد بود که ابعاد اقتصادی بودن روشها نیز مد نظر قرار گیرد. از طرفی می توان با اجرای پروژه های حفاظتی در مرحله اول از شور شدن و بالا رفتن تراکم نمک جلوگیری نمود و در واقع پیشگیری از شوری و مراتب ارزان تر و امکان پذیرتر از اصلاح شوری است.

نتیجه گیری و ارائه راه حلها و پیشنهادات

با استفاده از نتایج مطالعات انجام شده بطور کلی باید گفت منابع چند گانه مسبب شوری آب رودخانه دالکی بوده که بعضاً به صورت منفرد و محدود (چشمه های شور و گوگردی) و گاهی نیز به صورت گسترده (تشکیلات سری هرمز و

یا گچ دار میوسن) عمل می کنند. لذا در محدوده مورد مطالعه می توان با اتخاذ استراتژیهای خاصی شوری را در مقاطع زمانی مختلف و بر حسب ژنز و منشأ منبع آلودگی کنترل نمود. در جهت رسیدن به هدف جلوگیری از شوری دو روش در این حوضه پیش بینی می شود که عبارتند از:

الف - روشهای اجتناب از شور شدن

ب - روشهای کنترل دبی

که هر کدام از این دو روش در اقصی نقاط حوضه رودخانه دالکی قابل انطباق هستند. در اینجا ضمن توصیف این دو روش در حوضه، چنین پیشنهاد می کنیم:

۱ - چگونگی کنترل چشمه های شور؛ همچنانکه گذشت آبدهی سرشاخه ها و شعبات دالکی در اکثر زیر حوضه ها وابسته به چشمه هایی با ژنهای متفاوت است که در اینجا تنها به چشمه های محدود کننده در هر زیر حوضه اشاره می گردد. و راههایی جهت کنترل آنها ارائه می دهیم جدول شماره ۱ تعداد چشمه ها (با ژنهای متفاوت) را در هر یک از زیر حوضه ها یا مقاطع انتخابی حوضه دالکی نشان می دهد. همچنانکه در جدول ۱۱ مشاهده می شود در چهار زیر حوضه رودخانه دالکی (زیر حوضه های شیرین جره، شورجره، فراشبند، رودشور) چشمه های شور با هدایت الکتریکی بالای ۳۰۰۰ میکروموز وجود دارد و چون در تخریب کیفیت آب دالکی مؤثرند راههایی جهت کنترل این چشمه ها از قبیل مسدود نمودن، ایزوله کردن مسیر آنها، تزریق در چاههای عمیق، تبخیر مصنوعی، انحراف آب این چشمه ها به حوضچه های ساخته شده و یا کنترل برخی از آنها از طریق تغییر مسیر در جهات دیگر، پیشنهاد می گردد.

۲ - کنترل شوری از طریق انتقال آب سرشاخه و شعبات حوضه های مجاور؛ در این راستا می توان جهت تقلیل و یا کنترل شوری از تصرف برخی شعبات حوضه های مجاور به صورت انتقال استفاده نمود. به عبارت دیگر برخی قسمت های حوضه دالکی استعداد برگرداندن آب از حوضه های مجاور همچون حوضه رودخانه فهلیان (قره آغاج) در قسمت های شرق حوضه و یا حوضه دریاچه پریشان در محدوده های

زیر حوضه یتیم چای و سیاهرود را دارا می‌باشد. پیشنهاد می‌شود که با انتقال آب و ذخیره سازی آن با توجه به دبی آستانه و فصول و ماههای مختلف، شوری را در کنترل گرفت. نقشه شماره ۳ مسیرهای مساعد انتقال آب از حوضه‌ای مجاور را نشان می‌دهند.

۳- تغییر مسیر برخی از شعبات و سرشاخه‌های رودخانه دالکی؛ در حوضه رودخانه دالکی شعبات و زیر حوضه هایی موجود است که اولاً در کلیه فصول سال از دبی مطلوبی برخوردار نبوده و ثانیاً در تخریب کیفیت آب شعبات دیگر بسیار تأثیر دارند. از جمله زیر حوضه فراشبند است که در طبقه بندی کیفیت آب در هیچ یک از ماههای سال از دبی آستانه مطلوب برخوردار نیست. استراتژی خاصی که در این زیر حوضه (زیر حوضه فراشبند) پیشنهاد می‌شود یکی تبخیر مصنوعی آب این شاخه است زیرا به دلیل دبی بسیار کم مخصوصاً در فصول گرم سال به راحتی می‌توان از طریق حوضچه‌های مصنوعی آب آن را تبخیر داد و استراتژی دوم تغییر مسیر رودخانه فراشبند به حوضه مجاور است زیرا این زیر حوضه در طیف ارتفاعی ۵۰۰-۱۰۰۰ متر واقع گردیده و انتقال و تغییر مسیر آن به حوضه مجاور (حوضه رودخانه مند) با مشکلات کمتری از نظر توپوگرافی برخوردار است به عبارت دیگر با اتخاذ این روش یکی از زیرحوضه‌های دالکی بطور مصنوعی از حوضه اصلی جدا می‌شود نقشه شماره ۳ چگونگی انتقال را نشان می‌دهد همچنین پیشنهاد می‌شود که شوری شعبات و سرشاخه‌هایی همچون شیرین جره، شور جره که مستقیماً از داخل گنبد‌های نمکی می‌گذرند را با بتون ریزی و سنگ ریزی بستر این شعبات و با انتقال آب این سرشاخه‌ها به وسیله لوله و تغییر مسیر، کنترل نمود.

بنابراین ملاحظه می‌شود پراکندگی منابع شوری در حوضه مورد مطالعه و تنوع نقاط آلاینده، دورافتادگی و صعب العبور بودن بخشی از نواحی شوری زایی مخصوصاً قسمت‌های شرقی حوضه که منطبق بر نواحی کوهستانی و گنبد‌های نمکی است، خود یکی از مشکلات کنترل شوری محسوب می‌شود و با توجه به این که حوضه مورد مطالعه هم از نظر ارتباطی و هم از لحاظ شرایط جوی (واقع گردیدن در زیر کمربند پرفشار جنب حاره) با دشواریهایی روبروست لذا برای رفع و کنترل مسأله

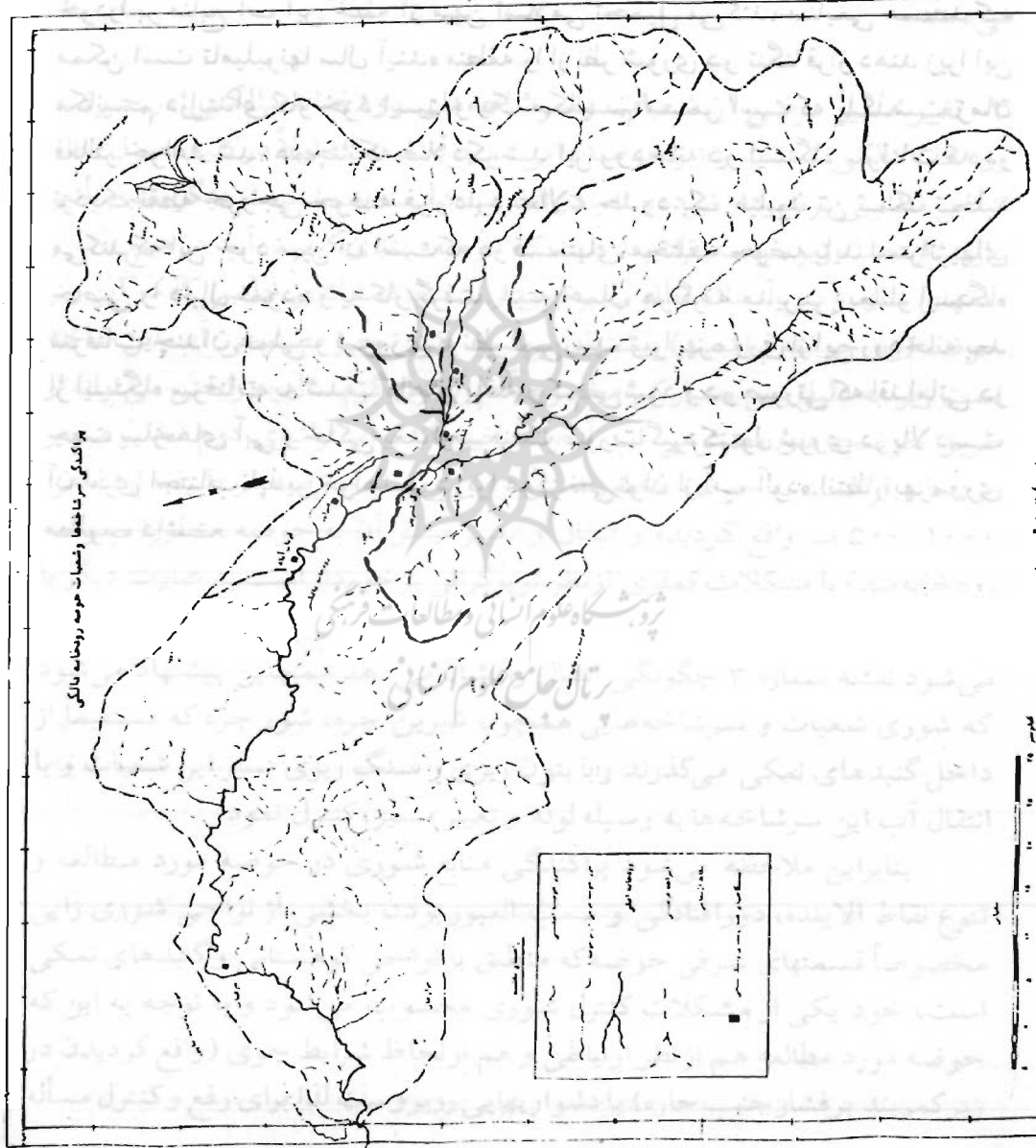
شوری محتاج نوعی برنامه ریزی همه جانبه و جامع هستیم. ضرورت این امر بیشتر بدان خاطر است که منابع شوری مخصوصاً تشکیلات سری هرمز که تحت عنوان گنبد‌های نمکی از گرده تاقدیسه‌ها و یا یال ناودیسه‌ها و نیز از طریق گسلها آثار سوء خود را بر منابع آب این خطه از میهن اسلامی تحمیل می‌کند، منابعی هستند که ممکن است تا میلیون‌ها سال آینده منطقه را از نظر شوری در تنگنا قرار دهند زیرا این مکانیسم در ابتدای کار خود است و یک مکانیسم مستمر است که با گذشت زمان فعالیت خواهد شد. همچنانکه قبلاً ذکر شد این رودخانه در ایستگاه سرفقات که در نزدیک نقطه خروجی حوضه قرار دارد سالانه حدود یک میلیون تن نمک تخلیه می‌کند که این خود مبین آن است که در قسمت‌های مختلف حوضه باید استراتژیهای خاصی را دنبال نموده و به کار گرفت. البته اعمال هرگونه مدیریتی بعد از ایستگاه سرفقات چندان عملی و ضروری به نظر نمی‌رسد. زیرا بهره‌وری از این رودخانه بعد از ایستگاه سرفقات به شدت کاهش یافته و کم می‌شود و در صورتی که اقداماتی در جهت سازه‌های آبی و خاکی بعد از سرفقات صورت گیرد کنترل شوری در بالا دست آن امری اجتناب‌ناپذیر خواهد بود زیرا هرگز نمی‌توان از آب آلوده انتظار بهره‌وری مطلوب داشت.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

نقشه شماره ۱

پراکندگی سرشاخه‌ها و شعبات حوضه رودخانه دالکی

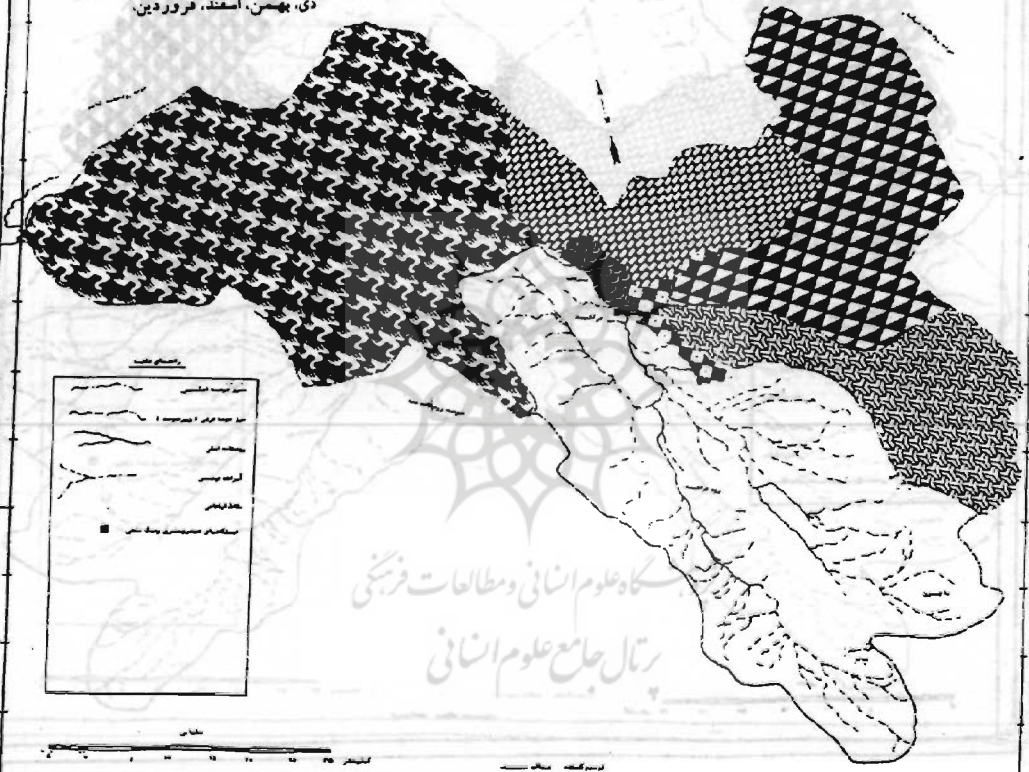

پراکندگی سرشاخه‌ها و شعبات حوضه رودخانه دالکی

نقشه شماره ۲

نقشه‌های سالانه طبقه بندی زمانی مطلوبیت کیفیت آب حوضه رودخانه دالکی

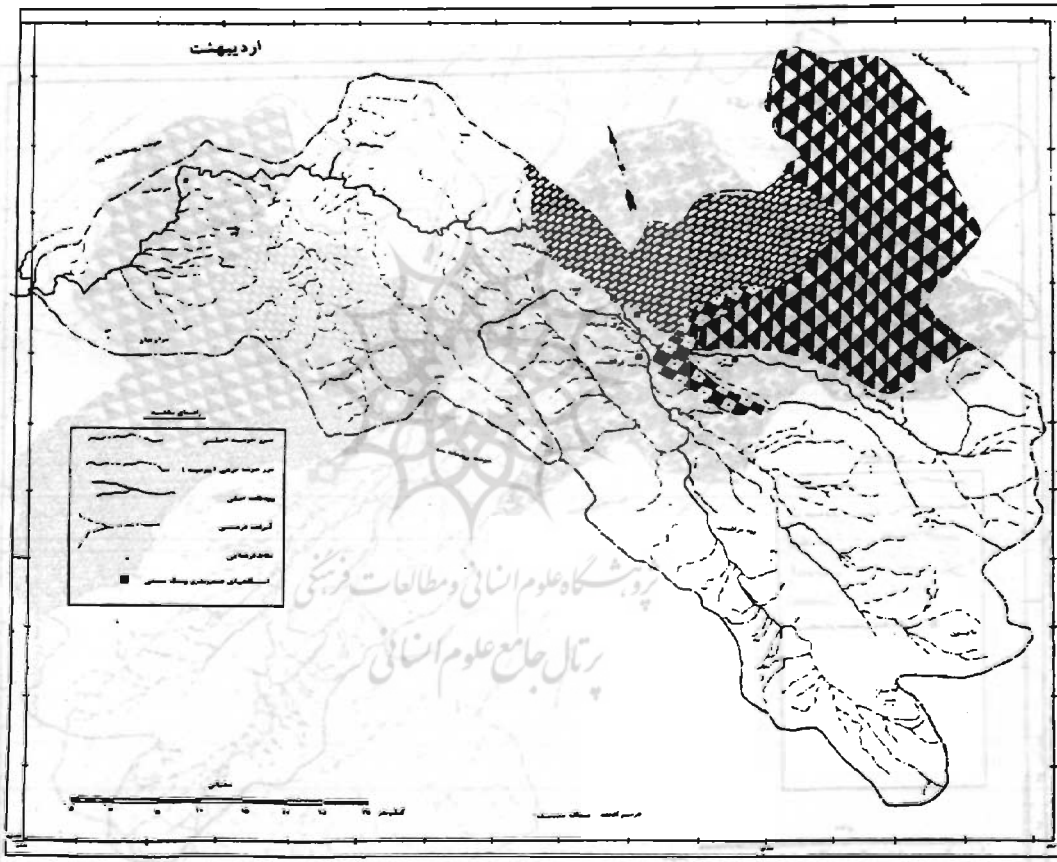
دی، بهمن، اسفند، فروردین

گروه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 رتال جامع علوم انسانی

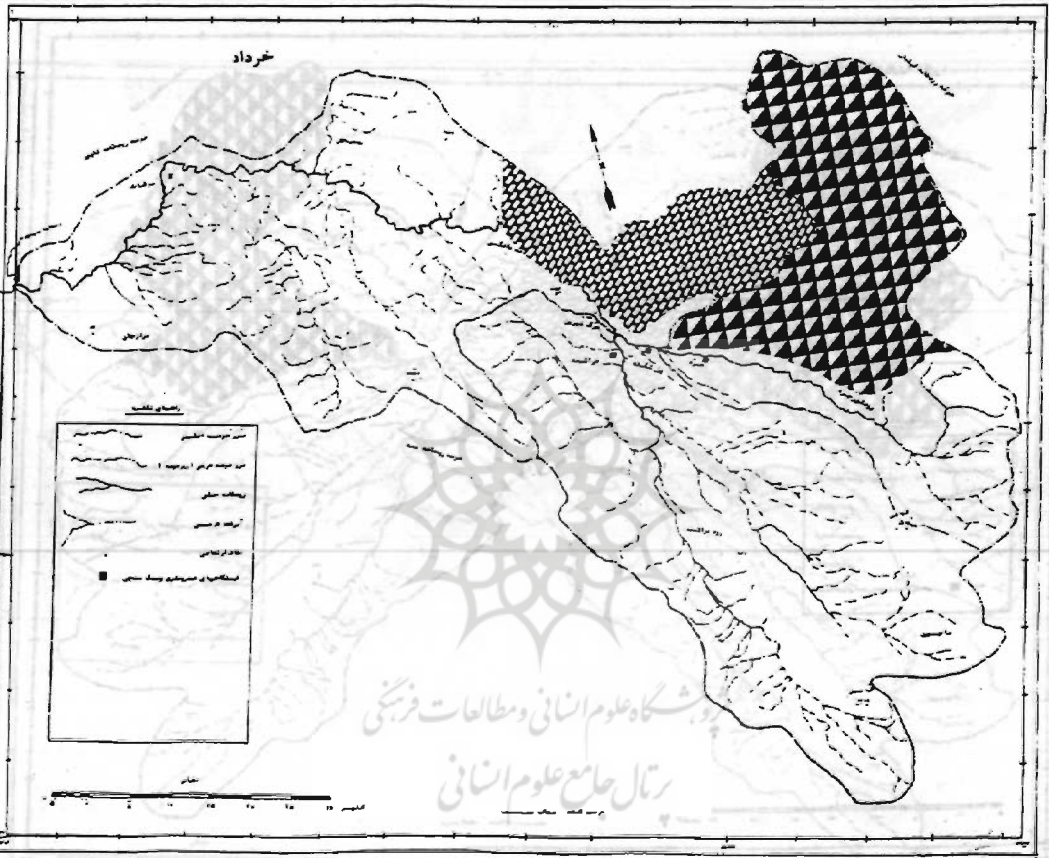
ادامه نقشه شماره ۲

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

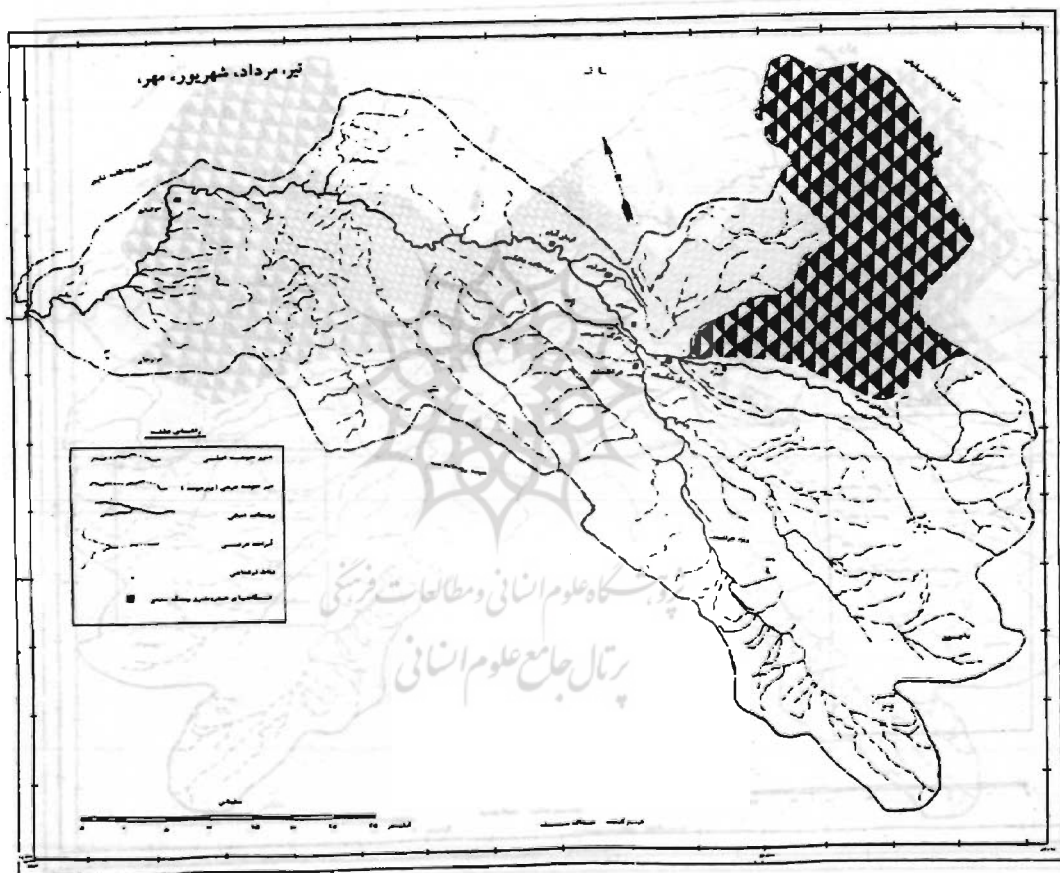

ادامه نقشه شماره ۲

ادامه نقشه شماره ۲

ادامه نقشه شماره ۲

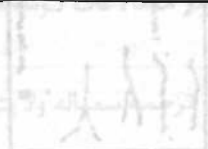
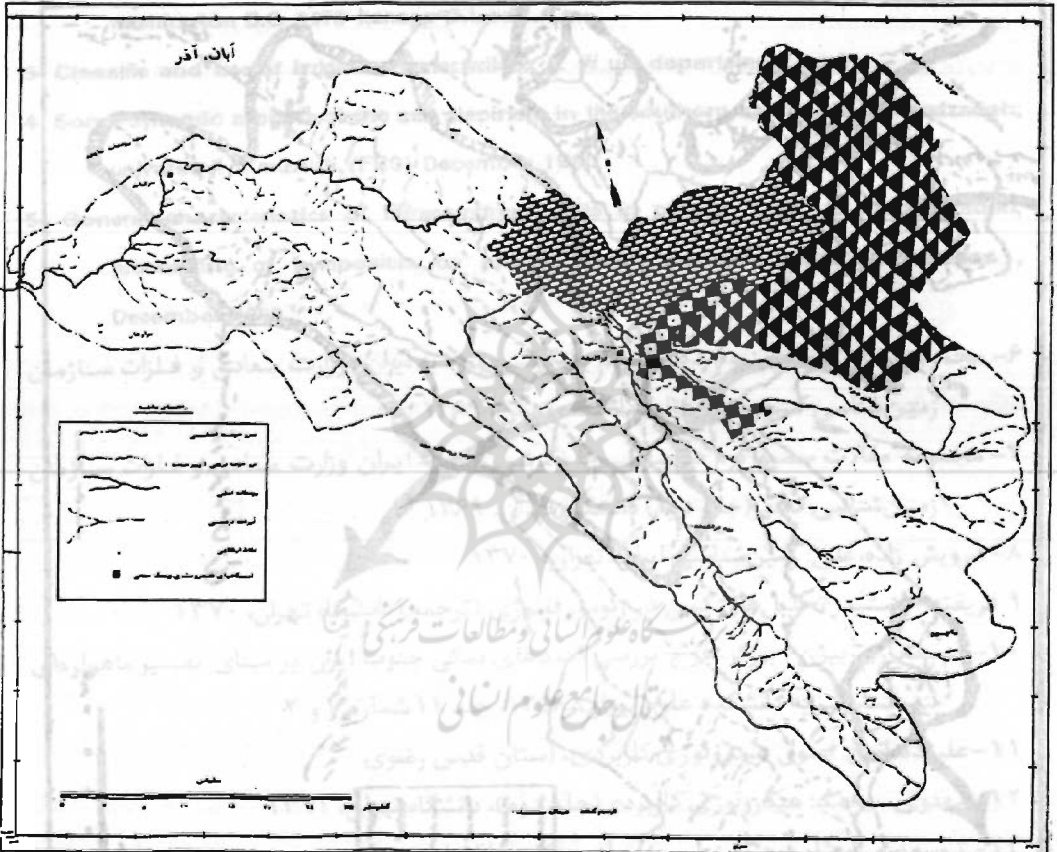
ادامه نقشه شماره ۲

رویه رله‌ها به آب آفتاب‌گرا

1- F.A.O water quality for agriculture, irrigation and drainage paper No. 29-1975

2- Artificial recharge of ground water, water research scientific information center

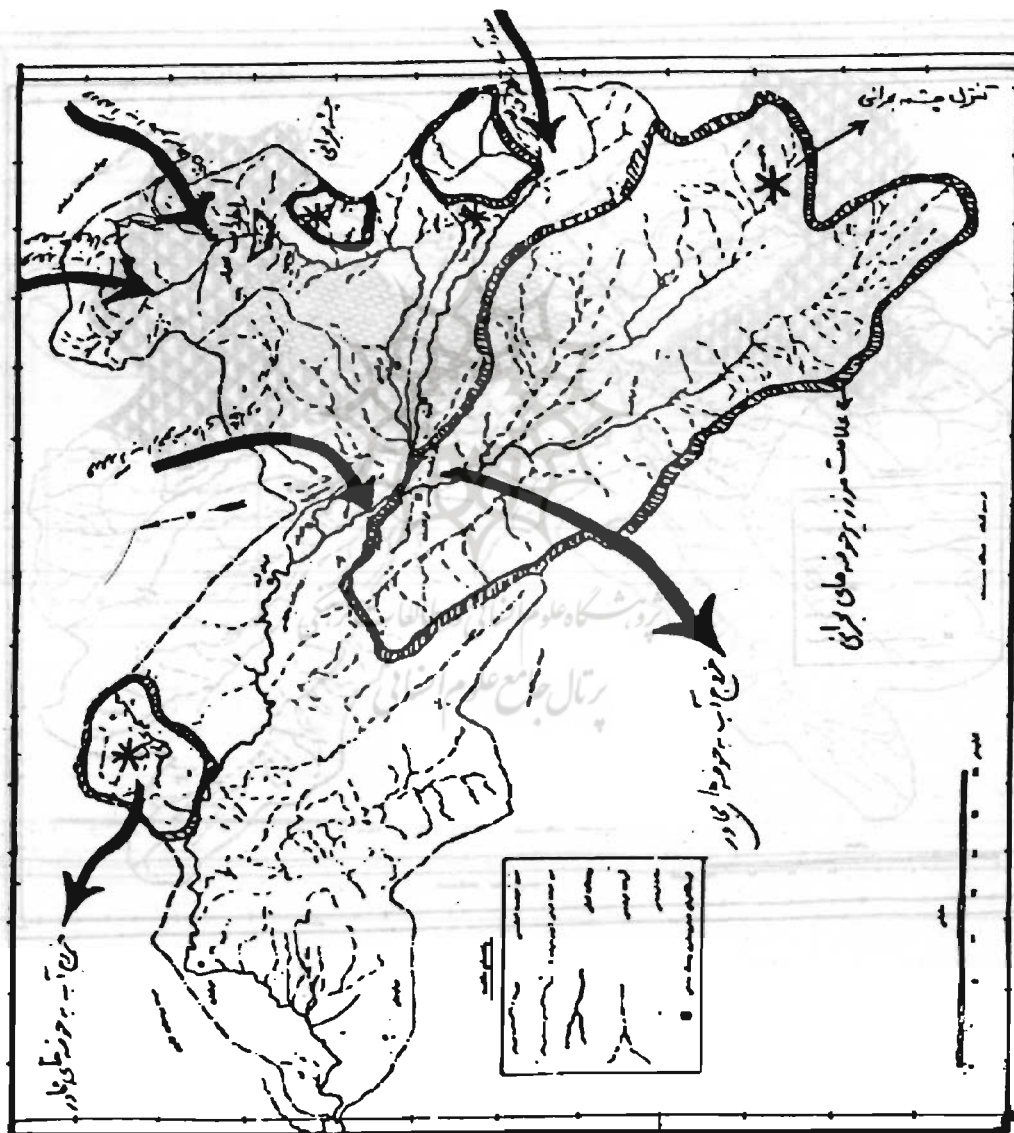
آباد آذر

ادامه نقشه شماره ۲

نقشه شماره ۳

مسیرهای مساعد انتقال آب از حوضه‌های مجاور

منابع و یادداشتها

- 1- F.A.O water quality for agriculture, irrigation and drange paper No. 29-1976
- 2- Artificial recharge of ground water. water research scientific information center
washington D.C 1973 kanapp C.Led.
- 3- Classific and use of irrigation water(wilcox L. W u.s departement agri)
- 4- Some dynamic aspects of the salt diapirism in the southern Iran. by M. Davoudzadeh;
university of munich (FRG) December 1990
- 5- General characteristics of Infracambrian salts in persian Gulf; Ali Darsishzadeh,
proceeding of symposium on pirism Islamic Republic ofiran Bandarabas ,
December 1990
- ۶- مجموعه مقالات سمپوزیوم دی‌پایریسم با نگرشی ویژه به ایران، وزارت معادن و فلزات سازمان
زمین‌شناسی کشور (جلد اول) دانشگاه تهران، ۱۳۶۹
- ۷- مجموعه مقالات سمپوزیوم دی‌پایریسم با نگرشی ویژه به ایران وزارت معادن و فلزات سازمان
زمین‌شناسی کشور (جلد دوم) دانشگاه تهران، ۱۳۶۹
- ۸- درویش زاده، علی: زمین‌شناسی ایران، تهران، ۱۳۷۰
- ۹ فریفته، جمشید: تحلیل‌های کمی در ژئومورفولوژی (ترجمه) دانشگاه تهران، ۱۳۷۰
- ۱۰- اسفندیاری، بیژن: برزگر، فرح: بررسی گنبد‌های نمکی جنوب ایران بر مبنای تفسیر ماهواره‌ای
لندست، نشریه دانشکده علوم تهران، ۱۳۵۸، جلد ۱۱ شماره ۱ و ۲
- ۱۱- علیزاده، امین: اصول هیدرولوژی کاربردی، آستان قدس رضوی
- ۱۲- مهدوی، محمد: هیدرولوژی کاربردی (جلد دوم)، دانشگاه تهران، ۱۳۷۱
- ۱۳- توسعه منابع آب حوضه آبریز حله مرکز مطالعات توسعه جنوب - دفتر برنامه ریزی،
زمستان ۱۳۷۱
- ۱۴- مایل، پرایس: مقدمه‌ای بر آب زیر زمینی، ترجمه سعداله ولایتی و شهریار رضایتی، انتشارات
خراسان، ۱۳۷۰
- ۱۵- زلیبورت، کاستانی: شناخت آب سالم، ترجمه محمد محمدی، دانشگاه تهران، ۱۳۶۴
- ۱۶- شمس - مصباح: شیمی و تصفیه آب، دانشگاه تهران، ۱۳۴۷

- ۱۷- دلیو - اس. فایف: ژئوشیمی (جلد دوم)، ترجمه - مهر داداسفندیاری، جهاد دانشگاهی، ۱۳۶۸
- ۱۸- شینبرگ و واستر، کیفیت آب در آبیاری، ترجمه امین علیزاده، سازمان چاپ مشهد، ۱۳۶۴
- ۱۹- مدنی، حسن: زمین‌شناسی ساختمانی و تکتونیک، جهاد دانشگاهی
- ۲۰- مهندسین مشاور آبرفت: بررسی و ارزیابی مقدماتی طرحهای بارز آب و خاک بوشهر (جلد اول) وزارت کشاورزی و عمران روستایی ۱۳۶۲
- ۲۱- گزارشات مشاور یکم در حوضه رودخانه شاپور و دالکی - سازمان آب منطقه‌ای فارس، گزارشات منتشر نشده است.
- ۲۲- آمار ایستگاههای باران سنجی، حرارت سنجی و تبخیر سنجی، وزارت نیرو و سازمان آب منطقه‌ای فارس، مستقر در حوضه مطالعاتی
- ۲۳- آمار کیفیت شیمیایی رودخانه‌های ایران، سازمان آب منطقه‌ای فارس و سالنامه‌های وزارت نیرو